

S5 OBALNI

Številka 9, Letnik IX
September, 2005

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavni odgovorni
urednik in urednik rubrik
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Urednik in formativnih
prispevkov:
Vater, S51VI

Direktorica in šepetila:
Danjela, S57NKI

Tisk: Rudi, S58RU

Tehnični urednik:

Kljub temu, da smo (piransko-škofjeloška ekipa) letos izpustili že skoraj tradicionalni septemberski "field-day", se je tudi v septembru zvrstilo kar nekaj radioamaterskih dogodkov. Vsekakor pa lahko rečemo, da je bil na Obali dogodek meseca postavitve novega antenskega stolpa ob piranskem radioklubu. Da je od neslavnega konca prejšnjega stolpa minilo že kar preveč časa, kaže tudi brskanje po spominu ob postavitvi, ko smo prisotni dejansko morali konkretno napeti možgane, da bi se spomnili, ali sta od zadnje "stolp-katastrofe" minili dve ali tri leta. Kakorkoli že, novi stolp je precej masivnejši od prejšnjih, tako da obstaja realno upanje, da se ne bo dal motiti ne od viharne neurij, ne od nespretnih voznikov tovornjakov, hi.

73 de Gregor, S53RA

BRAVO S5 ARDF reprezentanca!

Ko sem danes zjutraj preletel naš Lea forum, sem zelo prijetno presenečen naletel na sporočilo, v katerem Roza S52AA sporoča, da je naša reprezentanca dosegla odlične rezultate na mednarodnem tekmovanju v lovu na lisico IARU prvega regiona, ki je potekalo v Tari/Zlatiboru v Srbiji in Črni gori.

S52AA takole piše:

Pravkar sem prejel izredno vesel klic ARG managerja Francija, S57CT iz IARU reg 1 ARDF prvenstva.

Naši tekmovalci so letos podivjali!

Na kratko:

1. mesto v kategoriji W19 Adrijana Moškon, S57ORA
2. mesto ekipno W19 Adrijana Moškon, S57ORA, Eva Mirtič, S57OTE in Maja Marušič, S58AJA
4. mesto ekipno M19 Luka Ločičnik, Tomaž Kunšek in Marko Žankar S57OUT

Rezultati ponedeljkove tekme so že na <http://www.2005ardf.org/index.php>

Iskrene čestitke vsem!

Tudi v uredništvu našega časopisa se pridružujemo iskrenim čestitkam naši zamgovalki in ostalim odlično uvrščenim predstavnikom reprezentance.

POSTAVILI SMO - STOLP

O pripravi temelja je že nekaj napisal Vili v eni od prejšnjih števil S5O. Po približno treh tednih mirovanja, pa je bilo že potrebno razmisliti o postavitvi stolpa. Na kup smo zbrali vse izkušnje, ki smo jih imeli s podobnimi podvigi (v zadnjih desetih letih je bilo teh kar nekaj). Glede na to, da so bila »navodila za uporabo« dokaj skopa, je bilo usklajevanje mnenj še bolj temeljito.

Avgust se je bližal koncu. Ponovno je bila sobota, dan, ko si najlažje izborimo nekaj časa tudi za klubske aktivnosti. Zaradi službenih obveznosti sem se do naših prostorov pripeljal šele okrog poldne. Takrat je bilo ob klubu že

zelo živahno. "Skoraj tako, kot na pravem gradbišču. Stolp je že sestavljen ležal na tleh. Aleš – S56LPY, ki je ponovno priskrbel dvigalo je iskal ustrezen položaj postavitve dvigala, da bi bilo dviganje najlažje in najbolj varno. Prvi poskus, da bi dvignili celotno dolžino stolpa vpetega v podnožje, se nekako ni posrečil, zato smo se odločili stolp dvigniti v dveh delih. Seveda je bilo pred tem potrebno odviti zgornjo, to je daljšo sekcijo. Ravno tako je bilo potrebno ponovno pospraviti jekleno vrv za vleko kletke rotatorja.

Tako se je prvih šest metrov stolpa s kletko, s pomočjo dvigala, Vanje v vlogi škripca na strehi ter treh vitlov (Vilija, Jureta in mene) za klubskim objektom, počasi dvignilo v vertikalni položaj. Čvrsto smo zatisnili vijake in prva polovica je bila postavljena. Sledil je »borbeni plan« postavitve še drugega dela, ki je prav tako meril šest metrov v višino. Boris in Vanja sta že bila na strehi. Pridružil sem se jima, nakar sva z Vanjo splezala na vrh prvega dela stolpa z nalogo spojitve drugega dela. Ponovno je bilo potrebno postaviti dvigalo na ustrezno mesto.

Tokrat ga je Aleš upravljal kar iz košare. Prvi poskus dviga košare brez stolpa je bil potreben za ugotavljanje pravilne namestitve dvigala. Aleš je ugotovil, da se na višini 12 metrov »ful maje«. V naslednjem dvigu pa je šlo zares. Hidravlično dvigalo je komaj slišno in počasi navpično dvigalo polovico stolpa. Opazovalci na tleh so se za vsak slučaj oddaljili na varno razdaljo. Aleš je počasi a odločno popeljal kovinsko gmoto na ustrezno višino tako, da sva z Vanjo lahko vstavila in zatisnili ustrezne vijake. Proti mojim pričakovanjem, je spojitev

obeh delov stolpa potekala brez omembe vrednih težav. Čez škripec na vrhu stolpa je bilo potrebno ponovno napeljati jekleno vrv, zato sem splezal do vrha in to opravil. Izkoristil sem priložnost in si ogledal čudovito panoramo. Po sestopu je na vrh stolpa splezal še Aleš – S56IAI.

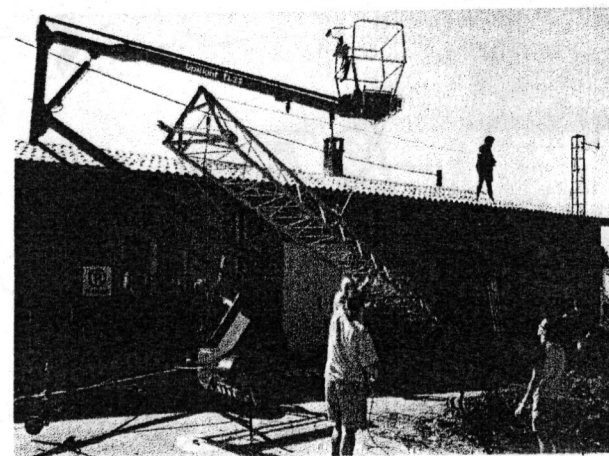
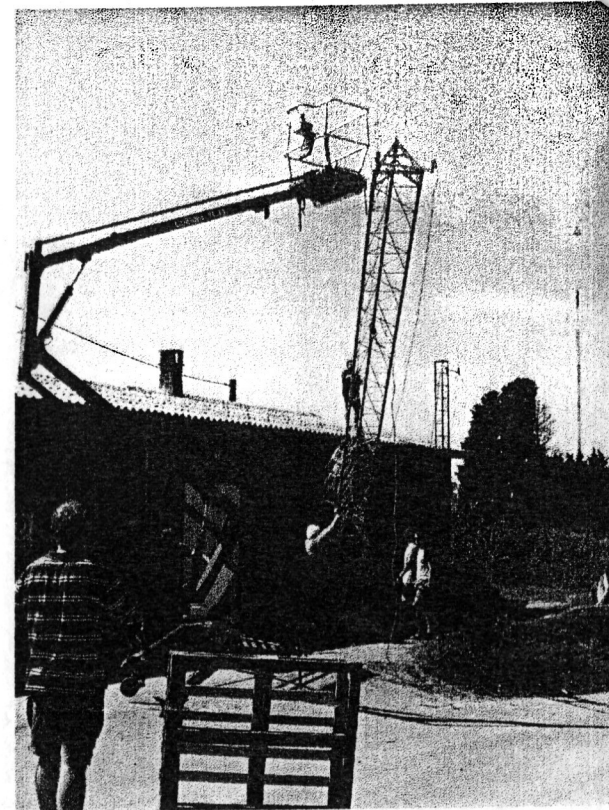
Tako. Stolp je bil postavljen. Še kar nekaj časa smo ga občudovali iz različnih zornih kotov in se verjetno strinjali z ugotovitvijo, da bo ta najdlje stal. Ob novi pridobitvi je še stoječi del starega stolpa deloval še bolj nebogljen in sramežljiv. Kljub temu bo še kako koristen pri urejanju antenskega sistema.

Pospravljanje dvigala, pospravljanje orodja, še bežen pogled proti vrhu stolpa, nato pa pot pod noge do bližnje gostilne na že tradicionalen zaključek akcije. Zaradi drugih obveznosti, se zaključka žal niso udeležili vsi sodelujoči v akciji. Ob sproščenem klepetu, prigrizku in pijači smo tako zaključili še eno sobotno akcijo. Tokratni rezultat akcije bo tudi viden daleč naokoli. Po postavitvi antene nas bo pa tudi slišati daleč naokoli.

Uspešne postavitve stolpa se še najbolj veselim jaz. Vsak mimoidoči vedno pogleda v stolp in v višino, tako nihče več ne opazi betonskega roba, ki je zaradi »profesionalno« postavljenega opaža nastal pri betoniranju temelja.

Sedaj naj bi napisal, kdo vse je sodeloval. Tudi tokrat bom napisal, da smo bili vsi. Tudi fantje iz Škofje Loke, pa punce, pa otroci....

73's Valter – S51VI

VLADOV PIKNIK

Kljub majhnosti naše državice je selitev na ptujski konec kar lep zalogaj. Vsemogočnost današnjih komunikacij pa le ne more nadoknaditi osebnega stika. Ravno to je bil povod za srečanje, ki ga je organiziral Vlado – S57KV.

Že dalj časa načrtovano selitev je Vlado uresničil v začetku septembra. Pred dokončnim odhodom pa je želel organizirati še srečanje z vsemi člani piranskega kluba, katerega dolgoletni in častni član je tudi sam. Za tehnični del organizacije srečanja smo na Vladovo željo poskrbeli Matjaž, Miloš in jaz. Za kuharski del sem seveda angažiral svojo xyl-ko Silvo, ki se je v tej vlogi že velikokrat izkazala. Za presenečenje je poskrbela Vanjeva Brigita, ki nam je spekla okusno pecivo s katerim smo se z užitkom posladkali.

Srečanje se je začelo v soboto, 17.09.2005 po 14.00 uri, ko smo se počasi začeli zbirati. Klubski prostor se je kaj kmalu spremenil v prijeten ambient, prepojen z dišavami raznovrstnih jedi. Klubska soba je bila kar naenkrat premajhna za vse, ki smo se želeli pogostiti za obloženo mizo. Kljub vremenu, ki se je začelo kisati, smo se pred klubskimi prostori zapletli v prijetne pogovore in obujali spomine. Tudi otroci so izkoristili čas brez dežja in veselo balinali, kasneje pa so se preizkusili v risanju in delu z računalnikom.

Ob sproščenem klepetu, dobri jedi in pijači se je popoldan hitro prevesil v večer. Tako je prišel čas, ko sta se Vlado in Milena poslovila. Pred tem smo si seveda izmenjali naslove, telefonske številke, e-mail naslove in se

dogovorili, da se tudi kaj obiščemo. Vlado si je na novi lokaciji že postavil postajo in improvizirano anteno, tako se lahko slišimo tudi po radiu.

Fizična oddaljenost še zdaleč ne bo ovira, da bi se nanj še vedno obrnili za nasvet iz njegove bogate amaterske kariere, ga prosili za pomoč, malo poklepetali ali ga povabili na piknik.

Vlado! V novem okolju želimo člani Radio kluba Piran tebi in tvoji soprogi obilo zadovoljstva in zdravja ter veliko užitkov v stvareh, ki jih bosta najraje počela.

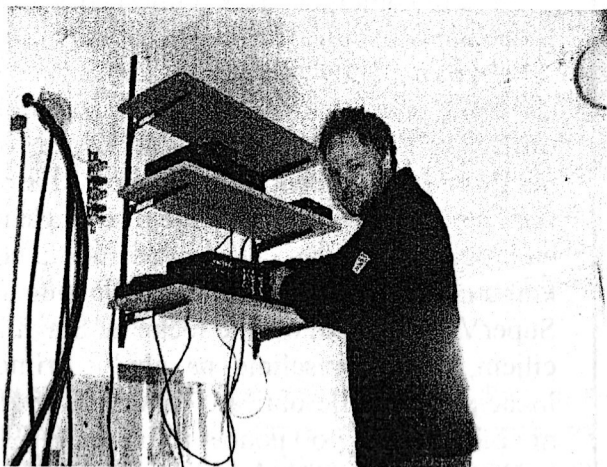
73's Valter - S51VI

Novi SuperVozelj S55YSL – Slavniki 1028 m asl

V zadnjih dvajsetih letih je radioamaterstvo postalo tako raznoliko, da si resnično vsak lahko najde nekaj za sebe. Če se spominjam samo svojih začetkov smo imeli v klubu na razpolago samo kratkovalovno postajo in navadni peš taster za tipkanje telegrafije. Na področju UKV je bila podobna oprema brez računalniške podpore in tasterjev z memorijo. Z razvojem novih načinov komuniciranja smo tudi na Obali pričeli z digitalnimi komunikacijami in pohvalimo se lahko tudi s prvim SuperVozljem v Sloveniji, ki je bil postavljen v tekmovalni postojanki Radiokluba »Jadran« Koper ob nesebični pomoči Matjaža S53MV. Področje digitalnih komunikacij se je

v Sloveniji hitro širilo in priznati si moramo, da smo v našem klubu nekoliko zaostajali v razvoju te komunikacije v primerjavi z ostalim predelom Slovenije. Prišel je čas, ko smo se v drugi polovici devetdesetih let dobili skupaj in ponovno pognali kolesa nekoliko zastarelega mlina. Vse bolj je prihajalo do izraza, da v okolju mora biti nekaj zanesenjakov, ki zadevo popeljejo naprej, ki se žrtvujejo in angažirajo za boljšo povezavo na področju digitalnih komunikacij na Obali. V letih 1995 smo sneli SuperVozelj s tekmovalne točke na Slavniku s ciljem, da ga preselimo na »bolj« primerno lokacijo in tako je obtičal v omari in še zlepa ni bilo volje po ponovni postavitvi tega vozlišča. Kot nalašč je takrat bil postavljen SuperVozelj Kras, kateri je dokaj dobro pokrival tudi Koper zato je potreba po ponovnem postavljanju vozlišča nekoliko zastala. V letih 1998/99 sta se v digitalne vode spustila tudi mlajša člana piranskega kluba Tom S56RSV, in Aleš S56IAI. Plod nekajkratnega sestankovanja je bil v letu 1999 postavljeno vozlišče S55YKP v Hrvatinah z 10. kanali od tega 4 hitri – megabitni kanali. Le nekaj mesecev kasneje je bilo postavljeno še eno vozlišče na Maliji S55YOB s ciljem pokrivanja hrvaške Istre, zatem pa Gateway internetni prehod S50FPP. Nekaj časa je obstajal link proti Poreču, kasneje pa se je ugotovilo, da zaradi konfiguracije terena ne pokriva območja na drugi strani meje. V letu 2000 je že obstajala ideja, da bi vozlišče preselili nazaj na Slavniki. Višina s katere je pokritost bistveno večja, žal pa s tem tudi motnje, omogoča kvalitetno pokrivanje območja hrvaške Istre, na drugi strani pa omogoča najkrajšo pot iz Qbale v notranjost Slovenije. Za izvedbo takega projekta ni bilo

dovolj trdne volje niti sredstev, ki bi omogočale izvedbo takega projekta.

Na sliki Andrej S53RI pri povezavi SV in postaj.

V letu 2004 me je nekajkrat poklical Marko S56ICM. Omenjal je, da bi postavili vozlišče na Slavniki, kjer bi kvalitetno pokrili hrvaško Istro z notranjostjo Slovenije. V razgovoru mu je bila ponujena možnost istočasno pa razloženo, da v našem klubu nismo zainteresirani, da bi sami financirali postavitve vozlišča, saj za naše potrebe zadostuje postavljeno vozlišče v Kopru. Tudi tokrat je ostalo samo pri dogovoru, izvedba pa je obvisela v zraku. Končno je bil premik naprej opravljen, ko me je poklical Andrej S53RI ter dejal, da je zainteresiran za postavitve vozla na Slavniki zato, da bi pokrivali del Istre, kjer ima tudi sam vikend, kot večina Slovencev in si želi povezavo z domom na področju digitalnih komunikacij.

V začetku je bilo čutiti, da bo spet vse ostalo pri poskusu, pa moram priznati, da sem se tokrat uštel. Nenehni dogovori z Andrejem so

obrodili sadove, kjer sva do podrobnosti dodelala naloge posameznika v tem projektu. Bila je sobota 10. septembra, ko je Andrej prišel do mene. Naložen avtomobil z antenami, kabli in drugimi potrebnimi rečmi je bil signal, da je zadeva dokaj resna. Bilo je samo še vprašanje časa, kdaj bo vozlišče postavljeno. Takoj sem stopil v akcijo izdelave konzol za pritrditev anten na stolpu na Slavniku. V petek popoldan 16.9.2005 sva z mojo XYL, S57HEB – Marijo odšla na Slavniki, kjer sva postavila antene in sicer SBFA za 23 cm proti Krvavcu in eno proti Poreču, SBFA za 13 cm proti Kopru in Učki z delilcem, 7 el. Yagi za 70 cm proti Kopru in Obali ter GP za 2 m za potrebe APRS. Postavitev anten in napeljevanje kablov je trajalo dobre štiri ure tako da naju je na Slavniku zalotila noč. Pred tem je bilo z Andrejem dogovorjeno, da ga po postavitvi anten pokličem. Ni vzdržal in v času postavljanja anten je klical in preverjal kako potekajo izvedbena dela. Poročilo o tem je bilo pozitivno in padla je odločitev, da se v soboto 17.9.2005 spet dobimo pri meni doma. Okrog 08. ure zjutraj gledam, Andreja pa ni. Čakam, čakam in nekaj pred pol deveto uro se pripelje Andrej S53RI. Pove, da je v Ljubljani tako neurje, da tako dežuje in megla se je spustila na vidljivost le nekaj metrov zato je malo manjkalo, da bi ostal doma zaradi vremena. Ko je pripeljal v bližino Postojne je bil začuden, saj je tu sijalo sonce. Vreme kot nalašč lepo, sončno, ravno prava temperatura je bila, da se čimprej odpraviva na hrib. Približno ob 09.30 ure sva se pripeljala na vrh Slavnika. Sledil je ogled postavljenih anten, kablov in sama orientacija na vrhu, kjer je Andrej bil prvič. V notranjosti objekta je bilo vse pripravljeno. Police pritrjene, ozemljitev

pripravljena. Potrebno je bilo na koncih kablov montirati konektorje, postaviti SuperVozelj, postaje, povezava ozemljitve. Da bi zadevo takoj preizkusili sta bila na preži v Domžalah Franci S51RM, pri meni doma pa Marija-S57HEB. Nekaj telefonov je bilo v času postavljanja, nakar telefon ponovno zazvoni Andreju. Na drugi strani je bil Franci S51RM, ki pravi: »Čestitam fantje, link teče odlično«. Jasno nisva se kar tako zadovoljila, bili so potrebni lepotni popravki, spenjanje kablov, da bi to čim lepše izgledalo za oko in da bi bilo funkcionalno in nemoteče za ostale uporabnike tekmovalne postojanke S58W.

Pogled na pričetek postavljanja anten za SV na Slavniku 1028 m asl.

S tem še zadeva ni povsem končana, saj je potrebno na postaji na Poreču zamenjati frekvenco, nabaviti kristale 18.0625 za povezavo proti Kopru in Učki, kar pa je malenkost v primerjavi z že narejenim. V eni debati z radioamaterji sem v šali dejal, da je vrnitev hitrega paketa na Slavnik za amaterje enako pomembna kot za Slovence avtocesta od Maribora do Kopra.

Na koncu velja omeniti, da je bilo kar nekaj polemik ali je smotrno še postavljati vozlišča ob takem razvoju mobilne telefonije in drugih vrst komunikacij predvsem pa ob razmahu cenениh komunikacij na 2,4 GHz. Odločili smo se da je potrebno, saj packet potrebujemo, samo vozlišče je kvalitetno postavljeno in odlično deluje.

Ob koncu bi se rad zahvalil Marku S56ICM, Andreju S53RI, Franciju S51RM ter svoji XYL Mariji S57HEB za izkazan trud pri postavljanju tega vozlišča na vrhu Primorskega lepota, Slavnika.

Maks – S53KP

Navidezni kontest (IARU ATV Contest)

Drugi vikend septembra je po urniku ATV kontest. Do tu je nekako točno. Ko pa sem hotel zvedeti, kdaj je začetek in konec tekmovanja, se je stvar močno zapletla. V našem CQ, v RR... so po navadi napačni podatki.

Pred tekmovanjem se moraš spomniti, kdo je bil prejšnje leto organizator, nato poiskati njegovo elektronsko stran in potem upati, da boš tu dobil informacijo o novem organizatorju. Če informacije ni, te čaka listanje po elektronskih straneh potencialnih organizatorjev. Ni hudo, saj je najverjetneje organizator nekdo iz prve regije.

To Sizifovo delo opravlja pri nas Dolfe S52DS.

In ko sem dobil te informacije, sem se napotil na naš Slavnik. Montaža anten in povezovanje aparatur je potekalo umirjeno, saj je bil začetek tekmovanja šele ob 20. uri, ne pa (kakor nas je večna mislila) ob 16. uri.

Po 13. uri sem prižgal aparature in prisluhnil morebitnim korespondentom. Na povezovalni frekvenci jih je bilo precej, a ko so zvedeli o napaki pri urniku, so se vsi poslovili.

Na samem kontestu je bilo mrtvilo. Po QSO z IK4ADE Frankotom sem z njegovo pomočjo preklical še dva Benečana.

Povezovalna frekvenca za te amaterje je bila različna od uradne, saj oni niso delali kontesta. Nedelja se je pričela po 9. uri in mi podarila še tri QSO-je in obisk Dolfeta.

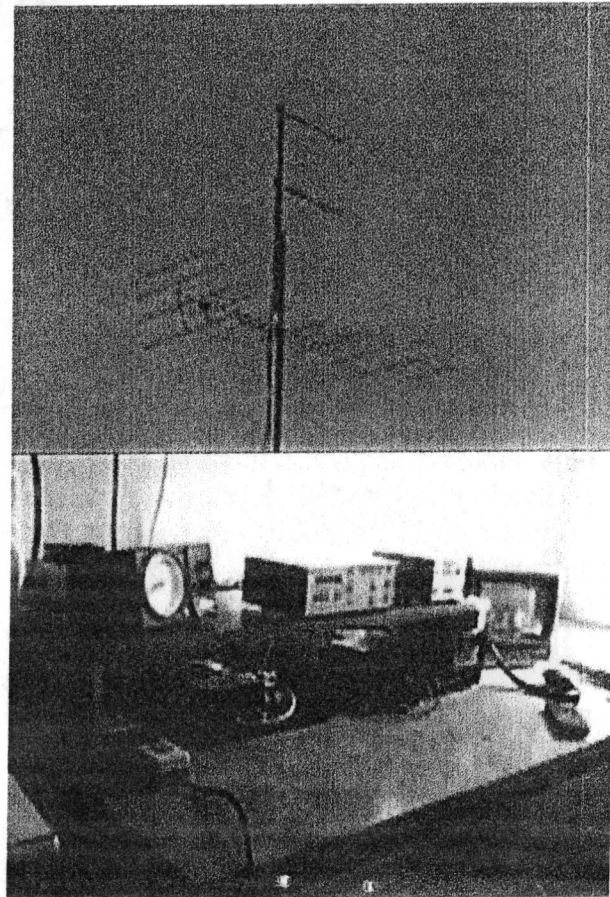
Na srečo je Dolfe prinesel svojo aparaturo, svoje izkušnje in znanje tako, da bo nekaj, upam, ostalo od letošnjega IARU ATV kontesta.

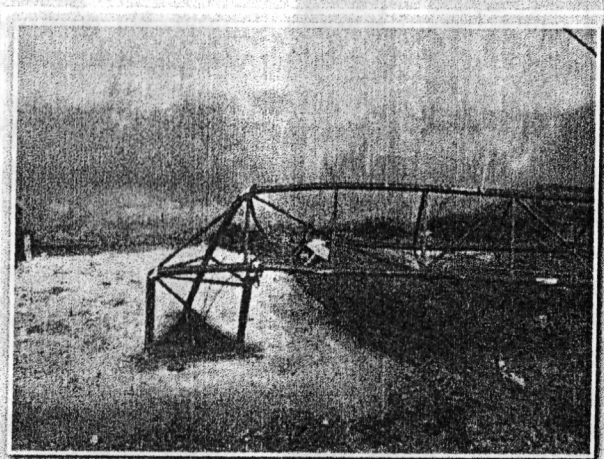
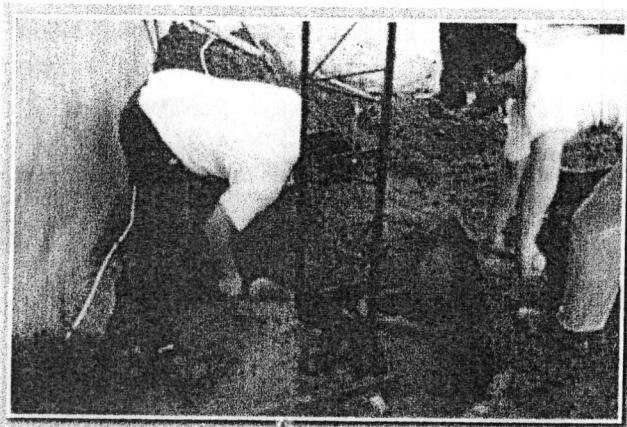
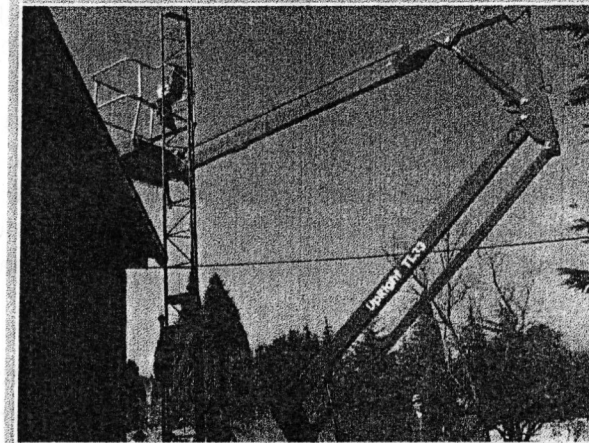
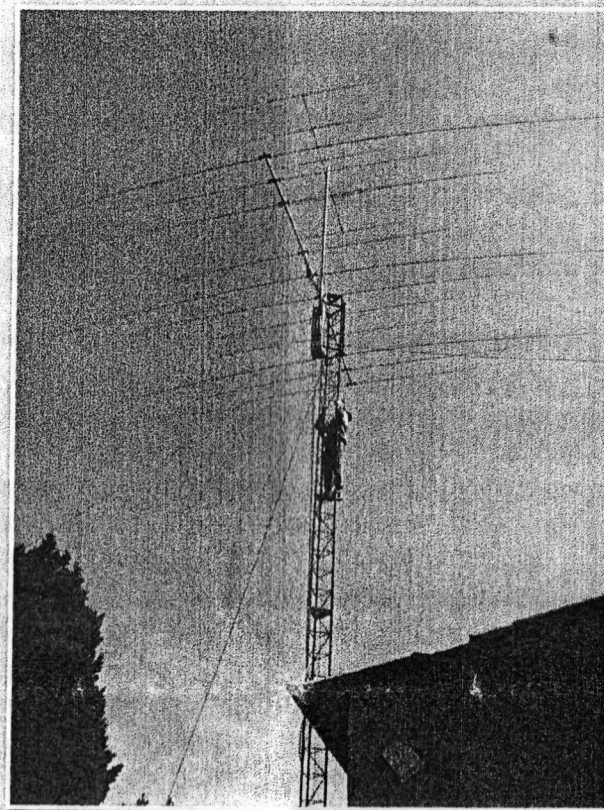
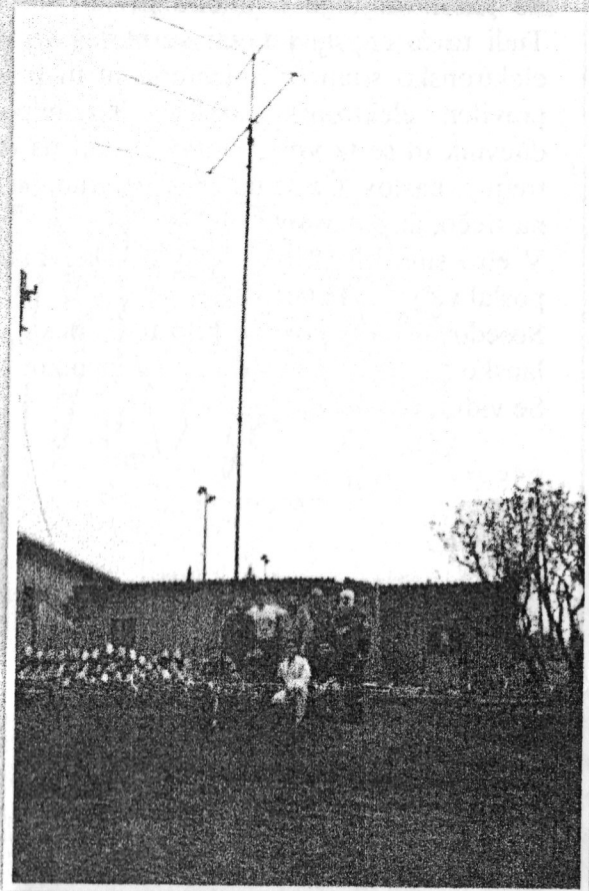
Po tekmovanju je potrebno poslati dnevnik. Tudi to ni enostavno, saj se moraš vrniti na elektronsko stran organizatorja in tu poiskati pravi elektronski naslov. Ko odpošlješ dnevnik in se ta vrne, moraš poslati na drugi, tretji... naslov. Če se dnevnik ne vrne, pa upaš na srečo, da si naslov zadel.

V etru smo bili štirje Slovenci. Dnevnik sem poslal verjetno le jaz.

Sosedov - Italijanov je bilo tudi nekaj, a že lansko leto niso poslali svojih dnevnikov. Se vidimo naslednje leto?

S58RU

S59AV
VANJA PEGAN
TOMŠIČEVA 3
6310 IZOLA